

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 1209/13</i>
------------------	------------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 lutego 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.) SSO Jolanta Krzywonos
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **13 lutego 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **18 lipca 2013 r.** sygn. akt **IV U 394/13**

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala odwołanie.

Sygn. akt III AUa 1209/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. decyzją wydaną 18 lutego 2013r. odmówił S. S. przyznania prawa do emerytury pomostowej. Na uzasadnienie tak określonego stanowiska podał, że wnioskodawca przedłożył zaświadczenie lekarskie, stwierdzające jego niezdolność do wykonywania pracy na stanowisku hutnika formowacza

wyrobów szklanych ręcznie, które zostało wystawione przez lekarza medycyny pracy 16 lipca 2013r. tj. ponad 3 lata od zakończenia pracy na powyższym stanowisku, a niezależnie od tego wnioskodawca nie udowodnił, iż rozwiązał stosunek pracy z pracodawcą.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, organ rentowy przywołał treść przepisu art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Niezależnie od powyższego wskazał ogólnie na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odwołaniu, od powyższej decyzji skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie S. S. przyznał, że stosowne zaświadczenie wydane przez lekarza z medycyny pracy dołączył do akt organu rentowego 16 stycznia 2013r. Podał także, że przed wydaniem tego dokumentu, pobierał świadczenie rehabilitacyjne oraz rentę, co utwierdzało go w przekonaniu, że te fakty są „równe niezdolności do pracy”

Wniósł o rozpoznanie sprawy przez Sąd.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, w uzasadnieniu podnosząc te same okoliczności, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji, dodatkowo akcentując, że odwołujący był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy do 30 czerwca 2012r., prawo do tego świadczenia zostało mu od tej daty wstrzymane.

Rozpoznając odwołanie Sąd I instancji przeprowadził dowód z akt prowadzonych w sprawie wnioskodawcy przez stronę pozwaną, z przesłuchania wnioskodawcy w charakterze strony, a następnie wyrokiem wydanym 18 lipca 2013r. zmienił kwestionowaną odwołaniem decyzję, poprzez przyznanie odwołującemu prawa do emerytury pomostowej, od daty zgłoszenia wniosku.

W uzasadnieniu wskazał, w pierwszej kolejności, na niekwestionowane przez strony okoliczności dotyczące daty urodzenia wnioskodawcy ((...)) oraz przebiegu jego zatrudnienia, tak w (...) Hutach (...) w K., jak i po tej dacie - akcentując, iż w chwili obecnej kontynuuje zatrudnienie w charakterze wędzlarza w Spółce z o.o. w R. (...).

Kolejno, Sąd zwrócił uwagę na fakt pobierania przez odwołującego renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, daty jej wstrzymania oraz faktu, że złożone od decyzji odmawiającej wznowienia wypłaty świadczenia – odwołanie zostało oddalone wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Krośnie. Kolejne ustalenia Sądu dotyczą daty zgłoszenia wniosku o przyznanie emerytury pomostowej (4.02.2013r.) i dołączonego do niego orzeczenia lekarskiego, wydanego przez lekarza medycyny pracy 16 stycznia 2013r. potwierdzającego, że nie jest on zdolny do wykonywania pracy w charakterze hutnika, co oznacza że nie może wykonywać prac wskazanych w pkt. 8 zał. nr 1 do ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd I instancji przywołał treść przepisów,

kolejno art. 4 oraz 7, a także art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, stwierdzając, że wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki określone w powyższych przepisach, gdyż urodził się po 31 grudnia 1948r., legitymuje się wymaganym stażem 25 lat – (łącznie okresem składkowym i nieskładkowym do

1 stycznia 2009r. posiadał okres ponad 32 lata), ukończył 55 lat, wykonywał prace w charakterze hutnika formowacza wyrobów szklanych ręcznie – wymienione w zał. nr 1 w pkt. 8 ustawy o emeryturach pomostowych, przed 1 stycznia 1999r. do daty 1 stycznia 2009r., a niezależnie od tego stosunek pracy został z nim rozwiązany.

W ocenie Sądu winien dodatkowo posiadać orzeczenie lekarza medycyny pracy stwierdzające jego niezdolność do wykonywania pracy w charakterze hutnika.

Dołączone do wniosku zaświadczenie lekarskie, wydane przez lekarza medycyny pracy stanowi spełnienie – tej ostatniej przesłanki. Nieuprawnione jest bowiem stanowisko organu rentowego, że tego rodzaju orzeczenie winno „czasowo poprzedzać zaprzestanie wykonywania pracy przez wnioskodawcę na tej tylko podstawie że w przeciwnym

razie nie byłoby można stwierdzić, że zaprzestanie pracy w szczególnych warunkach zostało spowodowane niezdolnością do takiej pracy”.

W dalszej części Sąd szczegółowo uzasadnił zajęte w powyższej kwestii stanowisko, w jego końcowym fragmencie odniósł się do sformułowanego przez organ rentowy zarzutu, że wnioskodawca nie spełnia warunku do uzyskania emerytury pomostowej, także z tej przyczyny gdyż nie rozwiązał stosunku pracy. W ocenie Sądu, stosunek pracy wykonywanej w warunkach szczególnych został rozwiązany, natomiast aktualnie wykonywane przez wnioskodawcę zatrudnienie nie jest pracą w szczególnych warunkach, gdyż jest to zatrudnienie na stanowisku wędzarsza, które to podjął jako osoba niepełnosprawna w stopniu lekkim.

W świetle wyżej naprowadzonych okoliczności Sąd ustalił, że odwołujący

S. S. spełnił wszystkie warunki do uzyskania emerytury pomostowej wymagane kolejno przepisami art. 4 pkt 1, pkt 4 – 5 i 7, art. 7 pkt 1 – 3 oraz art. 49 pkt 1 - 3 ustawy o emeryturach pomostowych, dlatego należało zmienić zaskarżoną odwołaniem decyzję w sposób określony w wyroku, poprzez przyznanie na jego rzecz prawa do dochodzonej emerytury, od daty złożenia wniosku.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia zawartego w wyroku, Sąd poza wyżej przywołanymi przepisami prawa materialnego powołał art. 477¹⁴ § 2 kpc

Wyrok powyższy apelacją do Sądu II instancji zaskarżył pozwany ZUS Oddział w R., zarzucając iż jego wydanie nastąpiło z naruszeniem prawa materialnego, przy wskazaniu na art. 4 pkt 7 w zw. z art. 7 pkt 1 ustawy

z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656), co polega na ich niezastosowaniu w sytuacji gdy wnioskodawca, tak w dacie wydania decyzji, jak i w dacie wyrokowania pozostawał w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę, co potwierdza zalegające na k. 6 zaświadczenie z daty 23.01.2013r.

Apelacja formułuje wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelujący podniósł, że zgodnie z przywołanymi przepisami - rozwiązanie stosunku pracy jest konieczną przesłanką umożliwiającą skuteczne ubieganie się o prawo do emerytury pomostowej. Zdaniem organu rentowego, nieuprawnione jest, wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przez Sąd I instancji, stanowisko, iż rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą, gdzie wykonywana była praca w szczególnych warunkach, jest wystarczającą przesłanką do nabycia prawa do emerytury pomostowej natomiast praca na innym stanowisku nie stoi temu na przeszkodzie. Takiej wykładni przepisów ustawy o emeryturach pomostowych sprzeciwia się ich literalne brzmienie.

Powyższe uzasadnia zgłoszony w apelacji wniosek.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona i dlatego zgodnie z zawartym w niej wnioskiem skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była ocena uprawnienia S. S. do emerytury pomostowej.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa, do tak określonego świadczenia, ustalając że dołączone do wniosku zaświadczenie lekarskie stwierdzające jego niezdolność do wykonywania pracy na stanowisku hutnika zostało wydane przez właściwego lekarza, lecz w okresie 3 lat po zakończeniu wykonywania przez wnioskodawcę zatrudnienia na powyższym stanowisku, co w ocenie organu rentowego oznaczało, że rozwiązanie stosunku pracy nie pozostawało w związku przyczynowym ze stwierdzeniem zawartym w wydanym przez lekarza medycyny pracy – orzeczeniu.

Niezależnie od powyższego organ rentowy stwierdził, że fakt nierozwiązania przez wnioskodawcę stosunku pracy, stanowi dodatkowo przeszkodę uniemożliwiającą nabycie przez niego prawa do dochodzonej emerytury.

Ostatecznie - powyższa okoliczność w sprawie pozostała poza sporem.

Organ rentowy bowiem zaakceptował wydane orzeczenie przez lekarza medycyny pracy w dacie 16 stycznia 2013r. i zawarte w nim ustalenia, kwestionując w apelacji wyłącznie tę drugą okoliczność, odnośnie której Sąd stwierdził, że aktualne pozostawanie wnioskodawcy w zatrudnieniu w Spółce o nazwie (...) nie stoi na przeszkodzie do skutecznego nabycia przez niego emerytury pomostowej, gdyż zatrudnienie to nie polega na wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, a stosunek pracy wykonywanej w takim to właśnie charakterze, został przez wnioskodawcę rozwiązany.

Zdaniem tut. Sądu orzekającego, powyższe stanowisko Sądu I instancji jest nieuprawnione.

Przyjdzie w tym miejscu przypomnieć, że uprawnienie wnioskodawcy do dochodzonej emerytury pomostowej mogło być oceniane w oparciu o przepis

art. 49 w zw. z art. 4 i 7 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237 poz. 1656), a to z uwagi na fakt, że po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach, gdyż był uprawniony do zasiłku chorobowego, a następnie do świadczenia rehabilitacyjnego po rozwiązaniu stosunku pracy tj. do 23 kwietnia 2010r., które to okresy zgodnie z obowiązującą - od 1 lipca 2004r. - treścią art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ustawodawca wyłączył z zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Wszystkie przepisy omawianej ustawy o emeryturach pomostowych, które znalazły zastosowanie do sytuacji wnioskodawcy w swojej treści zawierają jednobrzmiący warunek dotyczący rozwiązania stosunku pracy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ich wykładnia nie budzi żadnych wątpliwości, spełnienie powyższego warunku następuje w sytuacji kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie pozostaje w zatrudnieniu.

Odnosząc powyższe, do okoliczności rozpoznawanej sprawy, przyjdzie stwierdzić, że S. S. od daty 1 czerwca 2010r. pozostaje w zatrudnieniu w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w R. ul. (...) (dowód: pismo z 13 lipca 2011r. k. 95 akt rentowych prow. przez stronę pozwaną), a ponadto od tej samej daty kontynuuje zatrudnienie w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w R. przy ul. (...) (dowód: zaświadczenia k. 6 akt emerytalnych), co wbrew stanowisku Sądu I instancji skutkować musi ustaleniem, że wnioskodawca nie spełnia wszystkich określonych, omawiana ustawą przesłanek – do skutecznego nabycia uprawnienia do dochodzonej emerytury.

Powyższe - w wyniku uwzględnienia apelacji - w konsekwencji skutkować musiało zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania, na podstawie art. 386 §1 kpc.

Zarządzenie :

(...)